

אשית עצות בנפשי

שיעורים ושיחות

ממורינו ראש

הישיבה שליט"א

קט"ז

שנה ג'

פרשת מקץ

תשפ"ו

ליל שישי פרשת
מקץ - חנוכה תשפ"ה

מלוח מלכה מוצאי שב"ק
מקץ - חנוכה תשפ"ה

לשמיעת השיעורים
קול ברסלב: 079-70-400-66

- פנימי -
יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: USHISEB@GMAIL.COM

ליל שישי פרשת מקץ - חנוכה תשפ"ה

התגלות אור הגנוז

חסדי השם שאנו נמצאים בזמן כזה קדוש, בחג החנוכה, בספרים הקדושים כתוב שבימים אלו האור הגנוז מתגלה, האור שהקב"ה ברא בעת בריאת העולם ואח"כ גנזו לצדיקים לעתיד לבוא, וכעת בימי החנוכה אפילו אנשים פשוטים כמוני יכולים להרגיש קצת מהאור הזה, אנחנו עומדים עכשיו ערב שבת חנוכה, בחייו של רבינו, רצה רבינו שיבואו אליו שלש פעמים בשנה, ראש השנה, שבת חנוכה, ויו"ט שבועות, אלו היו הזמנים שהיו מגיעים לרבינו, ורבינו אמר שמי שיגיע אליו בג' הזמנים האלו, ינצל מעולם התוהו, עולם התוהו זה עונש מאוד מפחיד לאדם, רבינו סיפר סיפור נורא שהוא קרא בספר ישן, על רב אחד שנתן תקיעת כף לחבירו שמי שיסתלק קודם יבוא מעולם האמת לספר מה קורה למעלה, והרב הסתלק קודם, אבל הוא לא הגיע לספר כלום, וזה היה פלא גדול כי הוא היה רב נכבד ותלמיד חכם ובוודאי כבר הגיע לעולם התיקון וכבר יכול לרדת לספר אבל הוא לא מגיע, ואחרי שעברו עשר שנים והרב לא הגיע והיהודי כבר הלך להסתלק מהעולם, הוא העביר לבנו את התקיעת כף, ואחרי עשר שנים גם הבן הסתלק מהעולם והעביר את התקיעת כף לנכד, ורק אחרי שמונה שנים, כשכבר עברו עשרים ושמונה שנים, הגיע הרב לנכד בחלום וסיפר לו מה היה איתו עד עכשיו.

עולם התוהו

הרב סיפר שעד עכשיו הוא בכלל לא ידע שהוא נפטר, הוא היה בעולם התוהו, וסיפר שמיד אחרי שהכניסו אותו לקברו, היה לו פלא גדול למה מכניסים איש חי לתוך קבר ומכסים אותו בעפר, ובדמיון שלו הוא החליט שהוא יוצא מהקבר, ובעולם התוהו הוא חשב שהוא באמת הצליח לצאת מהקבר, הרי אין דבר כזה לדחוף את העפר ולצאת, מוהרא"ש סיפר שפעם אחד הגיע אליו איש אחד שהוא בן אדם מוצלח ונורמלי, ורק אחרי שפתח את פיו נודע כמה הוא טיפש, והוא אומר למוהרא"ש שאבא שלו נפטר לפני זמן רב ומגיע בכל לילה לחלומו להגיד לו שהוא חי ושיוציאו אותו מהקבר, ומוהרא"ש אמר לנו, שגם אם הכניסו אותו חי הוא כבר מת אחרי 2 דקות שהוא מכוסה בעפר ולא יכול לנשום, אבל ליהודי ההוא אמר מוהרא"ש שילך לרב אחר לשאול אם לחפור את הקבר... על כל פנים הרב מספר לנכד בחלום, שהוא יצא מקברו בעולם התוהו שלו עם תכריכין, והוא חשב שאם יגיע ככה לביתו באמצע הלילה אשתו תיבהל ותתמוטט, וכך המשיך להסתובב בדמיונו עשרים ושמונה שנים, זה סיפור ארוך, לא נספר כעת את כל מה שעבר עליו, איך שהוא היה רעב ולא היה לו כסף וניהל דין תורה ולקח על זה כסף ואחרי זה תפסו אותו על זה שעשה דין תורה במקום שיש בית דין, וענשו אותו שיעמוד מחוץ לבית דין בלי בגדים, והוא כבר חשב שעדיף להיכנס לקבר עם התכריכין, עד

התחילו אנשים לבוא, זה התחיל שהגיע רק אחד ואחרי זה שתיים ושלוש עד שהתחיל להגיע ציבור גדול, והילדים שלי לא מרוצים מזה, הם לא אומרים לי כלום, יש להם דרך ארץ, אבל אני מבין לבד שהם צריכים אבא להדלקת הנרות, לכן אני רוצה להדליק עם ילדיי, וכל אחד ישב עם ילדיו, ד' יעזור לי ויתן לי אריכות ימים, בעז"ה אחרי שאחתן את הילדים שלי יהיו תוכניות יפות כאן בימי חנוכה, כעת צריך לעשות מה שנכון לעשות, אני לא יכול להיות רק 'נאה דורש', להגיד לאחרים להיות עם הילדים, אני צריך בעצמי לקיים את זה, ולכן בשבת חנוכה יראה כל אחד להיות בביתו, ומי שיכול להיכנס לבית כנסת ברסלב של אנשי שלומינו שיכנס וידבר דיבורי רבינו וישמע דיבורי רבינו ויזכר מדיבורי רבינו.

ג' הזמנים של הצלה מעולם התוהו

רבינו מוציא אותנו מ'עולם התוהו', ראיתי מכתב ב'אשר בנחל', אני משתדל כל יום לפתוח את הספר 'אשר בנחל', זה כמו מים לשתייה, זה כמו אויר לנשימה, מוהרא"ש מסביר למישהו במכתב, מה זה גלות השכינה, ומסביר שהמוח הוא בית המקדש, וכשהיהודי מכניס למוחו מחשבות נוראיות, יש לו חורבן בית המקדש וגלות השכינה, זה מה שהיוונים עשו ופרצו חומות מגדלי וטמאו כל השמנים, הם פרצו לתוך המוח ומטמאים את המוח עם מחשבות נוראיות, כשיהודי לא חושב מהקב"ה יש אצלו גלות השכינה והוא נמצא בעולם התוהו, אין לנו בכלל השגה בדברי רבינו, אין לנו אפילו השגה במה שאין לנו השגה, אין לנו אפשרות להבין מה היתה כוונתו של רבינו כשאמר לנו שניצל מעולם התוהו אם נבוא אליו לראש השנה ושבת חנוכה ושבוועות, הרי רבינו אמר שבשעה שאדם הראשון אכל

שהמלאכים החליטו לגלות לו את הסוד שהוא נפטר ולא חי, הרב הגדול הזה היה עשרים ושמונה שנים בעולם התוהו, ורק אז הגיע לבית דין של מעלה, ולפני כל המשפט אמרו לו שקודם כל צריך לרדת לקיים את התקיעת כף.

עולם התוהו כאן בעולם הזה

ורבינו סיים את הסיפור ואמר שמי שיגיע אליו בג' הזמנים האלו, ראש השנה, שבת חנוכה, ושבוועות, ינצל מעולם התוהו, בפשטות 'עולם התוהו' זה פשוטו כמשמעו, מה שיהיה עם האדם אחרי פטירתו, אבל מוהרא"ש גילה לנו שיש עוד כוונה ל'עולם התוהו', בן אדם יכול להיות כאן עלי אדמות ולהסתובב בעולם התוהו, עולם הדמיון, כשאנו יודע שהכל מהקב"ה, וחושב שמישהו אחר עושה משהו והוא עושה משהו, רבינו אומר בספר המידות 'הרגיל בקללות הוא מעולם התוהו', יש אנשים שעל כל דבר שרק קורה הם מקללים, קללות נמרצות על כל דבר, הוא בעולם התוהו, רבינו אומר שם 'הרגיל בברכות הוא מעולם התיקון'.

להיות בבית בשבת חנוכה

ר' נתן הבין מרבינו שאחרי פטירתו מגיעים אליו רק לראש השנה, ומוהרא"ש אמר לנו שבשבת חנוכה מתאספים אנשי שלומינו בכל מקום שהם נמצאים, מי שיכול שיכנס להתפלל בשבת לבית כנסת חסידי ברסלב ששם מדברים מרבינו, זה לא זמן לנסוע מחוץ לבית, צריך להיות בבית עם הילדים, תמחלו לי שאני מבקש ממכם, אל תבואו אלי להדלקת הנרות, אני צריך לשבת עם ילדיי, כשגרתי בעיר אף אחד לא עלה אלי, פתאום כאן בקרית ברסלב

היינו רואים שפרצו חומות מגדלי והכל חרוב ונחרב, אולי היינו קובעים שם תשעה באב, תארו לעצמכם בן אדם קונה לעצמו דירה ונוסע לתקופה והוא חוזר ורואה שהכל חרוב ונחרב, מה הוא היה עושה ואיך היה מרגיש, אבל החשמונאים הקדושים היו חסידי ברסלב, ולא נשברו מהחורבן הנורא, אלא התחזקו במה שיש, מצאו פך שמן אחד והיו מאוד שמחים עם זה, קבעו על זה חג, להודות ולהלל, הם מצאו סך הכל בקבוק אחד קטן של שמן, וגם על זה יש כמה וכמה שאלות כפי שתוס' שואל שאולי טימאו את זה בטומאת היסט, אבל הם היו שמחים עם זה, הרה"ק הרבי ר' בונים מפשיסחא מתרץ בזה את קושיית הבית יוסף, שיום אחד עושים חג על זה ששכחו מטומאת היסט, והדליקו את המנורה ולא זכרו שצריך לחשוש מטומאת היסט, אנו רואים שהחשמונאים עשו עסק גדול ממה שכן יש לנו, לא לבדוק כל הזמן מה שאין לנו, להסתכל על חצי הכוס המלאה, ולא על חצי הכוס הריקה, אחד נכנס לבית שלו ורואה שיש לו בית מסודר והוא שמח, והשני כועס ומתעצבן שיש לכלוך קטן בפניה, אחד רואה שיש לו קיר יפה, והשני כועס שיש שם שריטה קטנה בצד.

חבר טוב

הרבה פעמים אנשים נופלים לקטנות הדעת ולא רואים את הטוב ורק מתלוננים, ולכן צריך חבר טוב, מה זה חבר טוב, חבר שמדבר איתך מרבינו, אם אתה סתם מדבר איתו חדשות, אין לך כלום מזה, אפילו ר' נתן בעצמו חיפש כל יום חבר לדבר איתו מרבינו, אם אנשים לא באו אליו לדבר איתו, הוא היה יוצא לחפש עם מי הוא יכול לדבר משהו מרבינו, היום יש לנו טלפון זה מאוד קל, ר' נתן לא היה יכול להתקשר לטעפליק

מעץ הדעת, נשמתו שהיתה בין כל הנשמות כלולות אצל אדם הראשון ברחה באותה שעה, והוא לא היה באותו חטא, אין לנו שום השגה בדברי רבינו, אבל מוהרא"ש לימד אותנו קצת דברים שקשורים אלינו, כי רבינו אמר שמותר להגיד חידושי תורה בדיבוריו כל עוד שלא משנים מההלכה, ולכן הסביר מוהרא"ש שבראש השנה רבינו נותן לנו אמונה, ממליכים את השי"ת, בשבת חנוכה, רבינו נותן לנו את הכח להודות להקב"ה, ובשבועות נותן לנו רבינו דרך בלימוד התורה.

תמיד יש על מה להודות

רבינו אומר [ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ב'] ימי חנוכה הם ימי הודאה, וזה עיקר שעשועי עולם הבא להודות ולהלל לשמו יתברך. לפעמים אנשים שואלים על מה להודות כשהמצב כל כך נורא, רבינו אומר [ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד] מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, וזה לא רק כשסגרו עיסקה טובה, וזה לא רק כשאישרו את המשכנתא, אלא תמיד, ומוהרא"ש אמר שאנשי שלומינו אמרו שאם רבינו אמר שיש מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, על כרחך שתמיד יש משהו עם מה להיות בשמחה, ולכן כשרבינו אומר כרגע שיש לנו חיוב להודות בימי החנוכה, רבינו לא אומר את זה רק למי שמוצלח, ורק לרב שלמד הרבה תורה, אלא לכל אחד ואחד, ועל כרחך שיש על כל אחד על מה להודות, ורק צריך לחפש את פך השמן, שיהיה לנו על מה להודות.

החשמונאים היו חסידי ברסלב

תארו לעצמכם אם אנחנו היינו אלו שנכנסו לבית המקדש אחרי המלחמה עם היוונים, והיינו רואים את החורבן הנורא,

שתה מה שמוהרא"ש הקיא, אצלי זה לא נקרא בכלל מקורב, אולי הבעיה אצלי שאני חושב שלא עושים ככה, אבל בכל מקרה הוא היה מאוד מקורב עם המון דברים אחרים, ושואלים איך יכול להיות שהוא יצא נגדו כל כך, הכל קורה כשאין חבר טוב, צריך חבר טוב לדבר איתו מרבינו, להתחזק עם רבינו, להחיות עם רבינו, צריך לחזק אחד את השני, וכשאחד מתלונן השני אומר לו ב"ה שאתה חי ואתה נושם, ותחפש את הטוב בבית, תחפש את הנקודות הטובות שיש לה.

שלום בית זה לא קל – אבל זה חובה

יש אנשים שמדברים כל יום על 'אהבת ישראל', וצריך לכבד כל יהודי, וירקוד עם האנשים הכי רחוקים מהיהדות, אבל על האשה הוא מתפוצץ, קח אותה ממני, אני לא יודע למה התחתנתי איתה, זה באמת לא קל, כי כל דבר קדוש זה קשה, רבינו אומר את זה על מידת הענווה [ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ז], שלא יכול להיות שמידת הענווה היא כל כך קלה להשגה, ואפשר לשבת בכפיפות ראש כאילו שהבן אדם ענו, כי אם התורה כתבה על משה רבינו והאיש משה ענו מאוד, על כרחך שזו עבודה גדולה וקדושה, וכשאומרים שאצל רבינו 'שלום בית' הוא דבר כל כך גדול וקדוש, על כרחך שזה לא קל וזה לא נעשה אוטומטי אחרי הנישואין, אלא צריך לדון אותה לכף זכות, ולהיות בטל להקב"ה, לא מתחתנים בגלל אינטרנסים, בגלל שהיא תעריך אותי והיא תעשה לי דברים טובים, אלא מתחתנים רק כי הקב"ה אמר, וצריך לעשות רצון השם, וכדי להשיג את זה צריך לבוא שוב ושוב לרבינו, ללמוד את ספרי רבינו ולקרוא את המכתבים הקדושים ב'אשר בנחל'.

לשואל, אבל אנחנו יכולים להתקשר ולדבר עם חבר, ולהגיד לו, ראיתי היום שיחה מרבינו שמאוד חיזק אותי, מה למדת היום בספר המידות וכו', לפעמים נופלים בקטנות ושוכחים שיש לנו רבי, שוכחים מהעצות, ודברים מתחילים להכאיב, ומי מדבר על חלישות הדעת שמתחילים לעבור על אנשים, צריך על זה חבר טוב.

חלישות הדעת

בדיוק יצא לי השבוע לספר לבחורים, על אחד האנשים שהיו מהמקורבים ביותר למוהרא"ש, ובסוף עשה את הדברים הנוראים כנגד מוהרא"ש, והכל מחלישות הדעת, הוא לקח הלוואה וביקש ממוהרא"ש שיחתום לו ערבות, והוא לא שילם, ומוהרא"ש שאל אותו למה לא שילם, ועל זה לבד הוא קיבל חלישות הדעת, עד שהתחיל לאסוף דברים נגד מוהרא"ש ורצה להכניס את מוהרא"ש לכלא, והיה לו הרבה חומר שאסף במשך השנים, אבל היה למוהרא"ש נס שהיהודי הזה נסע לאומאן, ושם היתה לו תאונת דרכים קטלנית, והיתה לו מיתה משונה, עברו כמה ימים עד שנודע בכלל שהוא מת, ואז מצאו את כל החומר שהוא הכין נגד מוהרא"ש. השבוע סיפר לי אחד האברכים מארץ הקודש שלא הצליח להגיע לראש השנה לרבינו, והוא נסע השבוע לאומאן, והנהג שלו נרדם באמצע הנסיעה והתהפך עם הרכב שמונה עשרה פעמים, ניסי ניסים שלא קרה לו כלום, נס חנוכה ממש.

חבר טוב להתחזק יחד

אנשים שואלים אותי איך יכול להיות שבן אדם שהיה כל כך מקורב למוהרא"ש יצא כל כך נגדו באופן נורא, אומרים גוזמאות של התקרבות עליו, אומרים שבפורים הוא

לא להסתכל על אחרים – להכניס את הקב"ה בבית

בן אדם שחושב שחבר שלו התחתן יותר טוב ממנו הוא שוטה גדול, קודם כל אין לך בכלל מושג מה עובר על השני, אין לך מושג את הצער והיסורים שעוברים על השני, זה שאנשים עושים משחק יפה והצגה יפה בחוץ לא אומר כלום, וחוץ מזה תתחיל להודות על מה שיש לך, תכניס את הקב"ה אצלך בבית ותראה כמה שאתה התחתנת הכי טוב, תתחיל להכיר בחסדים של הקב"ה, תבין שלא מגיע לך כלום והכל זה חסד ד', ואז תראה כמה נעים מתחיל להיות לך בבית, וכמה הכל מתחיל להאיר לך, אחרי שמתקרבים לרבינו ועושים את העצות של רבינו ותלמידיו, השלום בית נהיה יותר טוב מיום ליום, אחרי כמה שנים זה עוד יותר טוב ועוד יותר טוב, כמה שמכניסים יותר את הקב"ה זה נהיה יותר טוב, בן אדם קונה בגד חדש הוא שמח בהתחלה ואחרי תקופה זה כבר לא משמח אותו, אותו דבר זה בית חדש ורכב חדש, אבל המתקרבים לרבינו רק נהיים שמחים יותר ויותר, רבינו אומר את זה [שיחות הר"ן שיחה רל"ט] על הנהגת הקב"ה, שמיום ליום העולם נעשה יותר ויותר יפה וחשוב.

עולם התוהו – בולם מצליחים חוץ ממני

בן אדם קם בבוקר וחושב למה אני צריך בכלל לקום, למה אני צריך ללכת לעבוד, אני בקושי מסיים את החודש, מה יש לי מזה, ואחרי זה הוא חושב שרק גיסו מצליח ורק פלוני מצליח, כל המחשבות האלו הם מחשבות של עולם התוהו, שוכחים שהקב"ה מנהיג את העולם, מסתובבים מימין לשמאל ולא יודעים מה מחפשים כאן, למה אני הולך הביתה, הרי כבר הייתי היום

בבית ולא היה כל כך טוב, וכך מסתובבים בעולם התוהו, ולכן צריך לקחת חבר טוב לדבר איתו מרבינו ולהתחזק עם דברי רבינו, ובנוגע לחלישות הדעת אתם צריכים לדעת, שאף אחד לא 'מובטח', הס"מ אורב לכל אחד בפינה ומחכה מתי יוכל לקחת אותו מרבינו, אחרי שרבינו אמר לר' נתן שכבר תפס אותו בשק, אמר לו ר' נתן, רבי קשור אותי היטב בשק שלא אוכל לברוח משם, זה היה ר' נתן שרבינו אמר עליו שרק הוא מבין אותו, ולכן כל אחד ואחד חייב לחשוב על עצמו, איך אני יכול להיות קשור בשק, אני צריך להתחדש ולהתקרב שוב אל רבינו, כעת זה זמן של התגלות אור הגנוז, מה זה אור הגנוז, ספרי רבינו שנגנוזו בארון, קנינו את הספרים, קנינו משניות וגמרא, והנחנו את זה בארון, האור נגנז בארון, תגלו את האור הגנוז, ותתחילו שוב ללמוד את ספרי רבינו, ללמוד משניות, והחיים יאירו לכם.

פרסומות לקמפיין דף גמרא

יכול להיות שבהתחלה יהיה קשה, ולא יאיר לכם מיד, אבל אני בטוח שעל ידי תפילה תזכו לזה, תבקשו רבש"ע תאיר אותי עם הספרים הקדושים, רבש"ע תראה לי את האור שטמון במשניות, אתם תראו שבסוף תראו ותטעמו טעם טוב, בהתחלה גורסים ואין לזה טעם, אבל עם הזמן יש הרבה טעם, ממש חבל על כל אלו שלא מצטרפים ללימוד הדף, אני צריך להתחנן אליכם כמו שהפרסומות מתחננים, תצטרפו לכרטיס האשראי החדש אתם רק תרוויחו, אל תפספסו... רבינו מתחנן אליכם, ממש חבל, אל תפספסו, תתחילו ללמוד גמרא, תלמד לכל הפחות דף ליום, אל תלכו לישון לפני ללמוד דף גמרא, ואם לא הבנתם, תגרסו, גם אם האותיות פורחות באויר, ואין את המוח להתרכז, תלמדו בעמידה, בתוך קערה של

מים קרים, רק תלמדו את הדף.

רבינו נתן לנו את החומש

אנחנו מגיעים כעת לרבינו בימי החנוכה שרבינו יוציא אותנו מעולם התורה, אני מדבר על אנשים שכבר התקרבו לרבינו, ובכל זאת בכל שנה ושנה רבינו שוב מוציא אותנו מעולם התורה, רבינו נותן לנו חומש ללמוד, ב"ה כבר סיימתי השנה עשר פרשיות התורה, בראשית, נח, לך לך, וירא, חיי שרה, תולדות, ויצא, וישלח, וישב, מקץ, בעז"ה עוד שבועיים יהיה היומא דהילולא רבא של ר' נתן, ואז נסיים את כל חומש בראשית, נערוך סיום יפה על ספר בראשית, אני לא ידעתי פעם שהדבר הזה כל כך רציני, אני תמיד עברתי על הפרשה בכל שבוע, אבל הייתי שומע ממוהרא"ש איך שהיה מדבר על הליצים שצוחקים על דרך הלימוד, והיה אומר: תשאלו אותם אם סיימו פעם את כל ספרי רבינו, לא לא, תשאלו אותם אם סיימו פעם ששה סדרי משנה, לא לא, תשאלו אותם אם סיימו פעם אחת חמשה חומשי תורה. ואני חשבתי לעצמי איך יכול להיות שאנשים לא סיימו חומש, ואני לא יכול ללכת לשאול אנשים אם סיימו חומש... אבל יוצא לי לדבר עם אנשים, ואני לאט לאט שומע מאנשים חשובים ביותר שלא עוברים על הפרשה, כעת בחנוכה נוציא את האור הגנוז, את החומש, ונלמד כל יום קצת חומש.

הלימודים שנשארים לחיים

ברוך השם שאצלינו בתלמוד תורה ובישיבה מלמדים את התלמידים על חשיבות לימוד החומש, ואולי התמונה מבחוץ לא נראית כל כך יפה במאה אחוז, ולכן מי שעוד לא שומע ממני אשמיע לו

כעת, אני לא פתחתי את המוסדות שיהיה תמונות יפות כלפי חוץ, יהיה כאן הרבה קושיות על התמונות, אני פתחתי את המוסד כדי שהאברכים שמתחתנים ישארו עם עקרונות, שלא יחפשו בגיל ארבעים איך פותחים גמרא, אני זוכר שישבתי פעם בכולל אצל אבי שליט"א, ונכנס שם יהודי שתורם להרבה קהילות, הוא כבר היה בן שבעים, ואמר שמעולם לא פתח גמרא, והילדים אמרו לו שהוא צריך לקבוע שיעור גמרא, והוא ניגש לאבא שלי שהוא מחפש חברותא, ואבא שלי שלח אותו אלי שאלמד איתו, וישבתי איתו ללמוד, בן אדם בן שבעים עם כל כך הרבה דאגות, אתם קוראים לזה גדל"ן, אני קורא לזה דאגות... אתם חושבים בשקט מתי כבר יהיו לי כמה דירות שיהיה לי הכנסה כל חודש ולא אצטרך לעבוד כל כך קשה, אבל אתם לא יודעים איזה דאגות יש להם, על כל פנים אני מאוד ריחמתי על הגביר הזה, וב"ה שכאן יש תלמידים שלמדו בישיבה לפני שבע עשרה שנים, ולא מגיעים לכאן המון המון זמן, אבל בכל מקום הם מסתובבים עם חומש ומשניות, הם חושבים שעזבו את המקום, אבל לא יודעים שהם נמצאים כאן אם לומדים חומש ומשניות, יש מישהו שכבר לא מגיע להדלקת נרות חנוכה אצל רבו, כאן אי אפשר לעזוב, כי אם הוא ממשיך לדבר יפה בבית ולא צועק על אשתו הוא עדיין כאן.

להקשיב לשיעורים

מי שמפסיק להגיע לאומאן זה כבר הפסד כולו שלו, מי שמפסיק לשמוע שיעורים מפסיד לעצמו, כי מה הוא ישמע בשיעורים, הוא ישמע שצריך ללכת הביתה, שיכבד את חמיו, וכשאוכל אצל חמיו מותר לו להוריד את האשפה, אף אחד לא אמר לו את זה, הוא ישמע את זה בשיעור, אברך התחתן וכבר

רואה שהבחורים נכנסים בבוקר לשיבה, והם לא צריכים שהמגיד שיעור יגיד להם מה ללמוד ואיך ללמוד, כל אחד מוציא את הספרים שלו, הם כבר יודעים מה לעשות, הם מסודרים לחיים שלהם, אחד מוציא חומש אחד מוציא משניות ואחד מוציא גמרא.

עצה לפרנסה – לבכות אל ד'

השבוע יש לנו פרשה נפלאה עד מאוד, ויש בפרשתנו אמרה נפלאה ועצה נפלאה לאברכים שצריכים פרנסה, מי שיש לו חומש שיסתכל בפנים, אנחנו לומדים על השבטים שהגיעו למצרים לקנות אוכל, והם מגיעים ליוסף הצדיק, ויוסף הצדיק שואל את בנימין על שמות ילדיו, שכולם ניתנו בגלל יוסף הצדיק, והתורה אומרת 'וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבוא החדרה ויבך שמה, וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם', מוהרא"ש כותב על זה ב'אשר בנחל', שלפעמים יש אברך שרואה שאין לו מאיפה לקנות צרכי השבת, הוא כבר לא יכול לקנות כלום, החנויות דגים ובשר אומרים לו שכבר לא יכולים לרשום, ואין לו כסף למלא דלק ברכב, יש לו עצה אחת, 'ויבא החדרה ויבך שמה', האשה והילדים לא צריכים לדעת שאתה בכית טוב על מצבך, וירחץ פניו, ואז אומר הקב"ה שימו לחם, הקב"ה משפיע שפע רב, אנשים רואים נסים גדולים בעצה נפלאה זו, אם אין לך, פרנסה ויש לך חובות, תיכנס לחדר ותבכה להקב"ה, רבש"ע תעזור לי, רבש"ע אני מתחנן אליך, אל תבייש אותי, רבש"ע אני צריך לקנות צרכי שבת, רבש"ע אני צריך בשר, אני צריך דגים לשבת, רבש"ע אני צריך דלק לרכב, רבש"ע אני לא יכול ללכת לבית כנסת להתפלל כי הבטחתי לחבר שלי שביום א' חנוכה אני משלם לו את החוב,

כמה חודשים שהוא מגיע לחמיו ואוכלו ויוצא, וקצת מביע דעות ואומר לילדים מה לעשות, ואף פעם לא חשב להוריד צלחת מהשולחן, אבל הוא כן יודע שהוא לא צריך להקשיב לשיעורים, הוא סך הכל ישמע בשיעור שלא יתווכח עם חמיו, גם אם הוא מרגיש שחמיו מתערב לו בחיים ואומר לו מה לעשות, הוא סך הכל אמר לו משהו לעשות, מה קרה, מותר לו להגיד לחתנו, מותר להורים להגיד לילדים, ובעז"ה כשתחתנו את הילדים אתם גם תגידו להם, זה לא נקרא להתערב, יש אברכים שחושבים שכשהולכים לכולל הם חייבים לדבר על חמיהם... מותר לכבד אותם, ובשיעור תשמע שאם אשתך בוכה לא קרה כלום, אל תיקח את זה אישי, אם היא בוכה תקשיב לה, ואל תרוץ לעשות חסד עם אחרים, תפתח ארגון חסד ותעשה חסד בבית, תקשיב לה.

בשיעורים תשמעו - לעזור בבית

יש לי עוד רעיון לארגון חסד שתפתח, כשאתה יוצא מהבית והיא יוצאת אחריו אתה לא חייב לטרוק את הדלת ולהתעצבן עד שהיא מגיעה עם השקיות שלה והעגלה, אתה יכול להחזיק את הדלת עד שהיא תצא, תחשוב שזה משהו אחר ואתה עושה להם חסד, מותר לך גם לעזור לה עם השקיות והעגלה, תפתח ארגון חסד, את זה תשמע כאן בשיעורים, וכשמפיץ יכנס לבית מדרש תגיד לו שאתה לא צריך את זה, כי כבר הקשבת לשיעורים... או שמעת דיבורים ממשפיעים אחרים שהם מקשיבים לדיבורי רבינו, רובם ככולם של כל משפיעי הדור מקבלים את החיות שלהם מדיבורי רבינו, אם נעקוב נבדוק ונראה שכולם חיים מרבינו ומהעצות שלו, אם תקשיבו לשיעורים ולדיבורי רבינו יהיה לכם עצות ושכל לכל החיים, אני הסתכלתי היום איך הולך בישיבה, ואני

לשחרית מנחה וערבית, לבוא לבית מדרש להניח טלית ותפילין. יש לאנשים תאוה גדולה להיות איש מרומם, לאנשים קשה להיות איש פשוט, יש אנשים שמאוד רוצים ללמוד כתבי האריז"ל, אבל הם לא מבינים כמה חשוב שפשוט יבואו לבית מדרש להניח טלית ותפילין, מחפשים מעיין לטהרה, ולא מבינים שחשוב מאוד לטבול כל יום טבילה אחת להקב"ה, ר' נתן אמר שהוא מבטיח שמי שילך כל יום למקוה למען הקב"ה, יהיה לו תיקון, מקוה מלשון תקוה, ולכן גם מי שהולך למקוה בגלל סיבות אחרות, בא נגיד שהאברך הולך למקוה כי הוא צריך להתקלח מהזיעה והבור מאוד נעים לו כשקר בחוץ, לכל הפחות טבילה אחת תטבול למען הקב"ה, טבילה זו להבטחתו של ר' נתן, רבונו של עולם אני רוצה להיות יהודי טוב אני צריך תיקון.

טבילה יפה יותר – טבילה פשוטה יותר

רב העיר ברסלב הרה"ק ר' אהרן התקרב לרבינו על ידי סיפור נפלא, רבינו אמר לדוד שלו שהיה גר במדוודיוקע שכשבן גיסו ר' אהרן יבוא אליו, שישלחנו לרבינו שהיה גר כמה בתים לידו, ואז רבינו הלך איתו למקוה, ורבינו ראה אותו שטובל, ואמר רבינו: הוא טובל מאוד יפה, אבל כשיתקרב אלי הוא יטבול יותר יפה. בפשטות הכוונה שיזכה להשגות גדולות יותר בטבילה, אבל אם מותר להגיד פשט בדברי רבינו אולי אפשר להגיד כך: שבאמת היה לו לר' אהרן כוונות גדולות ועצומות בטבילתו, אבל אחרי שיתקרב הוא יכול לזכות לכוונה פשוטה מאוד, להיכנס למים ולהיכנע ולבקש רבש"ע אני רוצה להיות ירא שמים, יש אנשים שמכוונים את השם הקדוש אהי"ה במקווה במילוי: אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה, וטובלים עשר טבילות, טבילה לכל

רבש"ע תעזור לי, ויאמר שימו לחם, הקב"ה יעשה נסים גדולים.

כל אחד עובר נסיונות

אני בעצמי ניסיתי עצה נפלאה זו המון פעמים, ורואים בזה נסים גדולים, כל אחד חושב שרק אצלו אין פרנסה וכולם מצליחים, כשאני הגעתי למוהרא"ש לא חלמתי מה שהולך שם, לא ידעתי שאין לו לחם לאכול, לא ידעתי שיש לו בעקטישע קרועה והוא הזמין בעקטישע חד והוא לא יכול ללכת להוציא את זה מהחנות כי אין לו איך לשלם, כי ראיתי אותו תמיד שמח, ותמיד דיבר רק עם האנשים השמחים, אנשים אוהבים לדבר רק עם מי ששמח ולא עם מי שמתלונן כל הזמן, מוהרא"ש היה אומר שמי שלא שמח הוא 'בור ברשות הרבים', הוא מזיק אחרים, עכ"פ לא ידעתי אף פעם שחסר משהו למוהרא"ש, וכשראיתי אברך אוסף כסף לצרכי מכולת של מוהרא"ש לא הבנתי על מה הוא מדבר, סך הכל מאתיים חמישים דולר לשבוע, הרי מדפיסים כאן ספרים לכל העולם כולו במיליוני דולרים, איך יכול להיות שאין כאן כסף למכולת, אבל ככה היה, ואף אחד לא יכול לדעת מה עובר על אחרים, המון אנשים עוברים, והעצה הזאת של 'ויבא החדרה ויבך שמה' היא עצה טובה לכל אחד ואחד, לקבל שפע של פרנסה.

חשיבות המקווה

אותו דבר זה בנוגע ליהדות, אברך מתמודד עם נסיונות כבדים, יש לו את העצה הזאת של 'ויבוא החדרה ויבך שמה', שיבכה להקב"ה, רבש"ע כל כך קשה לי, רבש"ע אני לא מסוגל יותר, רבש"ע מתי כבר אזכה להיות יהודי פשוט, רק לבוא לבית מדרש

מהחבריא הקדושה, אבל החסידים הציצו מהחלון ורצו לראות קצת מהקדושה, גם אני עומד בחלון ורוצה להציץ, ומבקש, רבש"ע תעזור לי, אני רוצה להיות יהודי.

חשיבות טלית ותפילין

רבינו אמר שהוא רוצה בן, שהולך לבית מדרש עם טלית ותפילין, זה היה הדבר שרבינו רצה, הדבר שרבינו הכי איחל לעצמו, זה היה הדבר הכי גבוה, שהולכים לבית מדרש עם טלית ותפילין, הוא לא אמר שרוצה בן שיהיה דיין או ראש ישיבה, אלא שילך לבית מדרש עם טלית ותפילין, לרבינו לא נשארו בנים, הם נפטרו בצעירותם, ורבינו מאוד רצה ילדים, וכל מה שרצה זה שהם ילכו עם טלית ותפילין, אברך הולך עם טלית ותפילין לבית מדרש, מותר לו לחשוב רבינו איחל לעצמו שאני אהיה הבן שלו, כשהולכים לבית מדרש עם טלית ותפילין זה זמן מצויין לדבר עם ד', ובעיקר כאן בקריה שהולכים בין העצים, דיברתי היום עם הבחורים כאן ושאלתי אותם מתי מתבודדים, ואמרו לי שבדרך מהבית לבית מדרש מתבודדים, וביקשתי מבחורים שמגיעים עם ההורים ברכב עד לבית מדרש, כי גרים קצת רחוק מהבית מדרש, שיבקשו מההורים שיורידו אותם חמש דקות לפני הבית מדרש, שיוכלו קצת ללכת ולהתבודד, או שהאבא ירד כמה דקות לפני זה ויתן לבן שלו לנסוע עם הרכב ולהתבודד עד הבית מדרש... כי זה באמת זמן טוב לדבר אל ד', כשהולכים עם הטלית ותפילין לבית מדרש, כי בין כה הולכים בין העצים עם האויר הצח, ואין מה לעשות חוץ מלדבר עם ד', וזה זמן טוב להגיד, רבש"ע למה אני כל כך שבור, הרי אני הולך עכשיו עם טלית ותפילין לבית המדרש, רבש"ע יש לי ילדים שלובשים תפילין, אני צריך להיות האדם

אות, כי השם אהי"ה במילויאו בגימטריא מקוה, אבל יש כאלו שטובלים יותר יפה, מכוונים מיד את הכוונה של אהי"ה, אהיה יותר טוב, אהיה ירא שמים, או באידיש איך וויל זיין אן ערליכער איד [אני רוצה להיות ירא שמים], הטבילה הזאת יותר יפה.

הטעם שמדליקים ליד הדלת

יש תאווה לאנשים להיות עם השגות גבוהות, ולכוון כוונות עליונות, ומאוד קשה להם לכוון את הפשטות, זה בכל עבודה ועבודה, וגם בעבודת הדלקת נרות חנוכה, ללכת למקווה קודם הדלקת הנרות זה די קל, ולהכין פתילות ושאר ההכנות אפשר גם לעשות, אבל הכי קשה זה להדליק כפשוטו מתוך שמחה, אני שמח שאני יהודי, אני שמח שאני זוכה להדליק נר חנוכה, אתמול כשישבתי עם הבחורים חשבתי על רעיון שאני בטוח שכתוב בספרים, אבל כך חשבתי לבאר את הטעם שמדליקים את נרות חנוכה בפתח, כי יש את היהודים האלו עם ההשגות היהודים הטהורים שלא פגמו, אבל אותי זרקו מחוץ לדלת, ואני עומד כאן בדלת ומדליק כאן נר חנוכה, נכון שלא מכניסים אותי בפנים בתוך שערי הקדושה, אבל אני ממשיך לעמוד בפתח ומבקש מהקב"ה שאני רוצה להיכנס, ואם לא נותנים לי לעמוד ליד הדלת, אני אעמוד ליד החלון, רבש"ע אני רוצה לראות משהו, אני רוצה להסתכל לצד הקדושה, יכול להיות שזה כתוב ב'אשר בנחל', כשלומדים כל כך הרבה את הספר, בסוף חושבים שחשבו את הרעיון לבד, אני עומד כבר עשרות שנים ליד הפתח, אני לא מתייאש, אני ממשיך להדליק נר חנוכה בפתח, והוא יושב פתח האוהל כחום היום, ואם לא יתנו לי לעמוד ליד הדלת אעמוד ליד החלון, כמו שמספרים על הצדיקים הקדושים שלא הכניסו שם אף אחד חוץ

הכי מאושר בעולם, רבש"ע למה אני שבור, זה נכון שכל אבא רוצה לשמוע על הבנים שלו דברים יפים, אבל השמחה הכי גדולה צריך שיהיה לאדם עצם זה שהבן שלו מניח טלית ותפילין.

להתחדש מחדש

אנשי שלומינו היקרים, אני מדבר לעצמי, אבל אני מדבר בקול שמי שרוצה לשמוע שישמע, בואו ונתחדש יחד עם ספרי רבינו, שכל אחד יקח חבר טוב שיוכל לדבר איתו שיחה מרבינו, אם אין לאברך בבית כנסת שלו חבר שהוא יכול לדבר איתו משהו מרבינו, אפשר להתקשר לחבר ולדבר איתו, כל אחד יספר לחבירו מה שהוא הרגיש היום התעלות מרבינו, 'עתה ידעתי', ואם יש לאדם חלישות הדעת שידבר מזה, ברוך השם שאחרי שהתקרבותי למוהרא"ש לא היה לי אף פעם חלישות הדעת, אולי בגלל שהייתי במצב של גסיסה ולא היה לי טעם בעבודת השם, ומוהרא"ש נתן לי טעם בחיים, לא היה לי שום שאלה, יש אנשים ששואלים למה הוא נכנס השנה עם בעקיטשע כזה ושנה שעברה עם כזה, ולמה בהקפות הוא רקד באמצע ושנה שעברה לא רקד, מי שחולה קשה לא איכפת לו, הוא מחפש עצה לצאת מהמחלה שלו, לא הפריע לי אף פעם מה שמוהרא"ש עשה, אף שהיו דברים שהיו יכולים להפריע לי, למשל אני חונכתי חזק מאוד בעת קנאות ונגד הציונים, ודבר כזה אי אפשר להוציא אחרי שחונכתי כך, ובכל זאת לא היה לי אף פעם שאלות.

לא לעזוב ולהפסיד את הכל

הייתי פעם ביבנאל אצל מוהרא"ש לסעודת שבת, והיה שם אחד התלמידים שהתחיל לשאול את מוהרא"ש שאלות על

הבחירות שנאסרו, אני וכמה מהחברים שלי לא העזנו לשאול, אבל התלמיד הזה היה כבר תלמיד עשרות שנים והעיז לשאול, ומוהרא"ש אמר לו, אני עושה עכשיו צעד מאוד מסוכן, ורק הקב"ה יודע למה אני עושה את זה, אני יודע שאשלם מחיר, אבל אני חייב להציל את הדור, מוהרא"ש סבר שאם יצליח להביא את כולם לר"ה לרבינו על ידי זה, יהא אפשר להביא את הגאולה עם זה, אבל לנו הוא דיבר והזהיר שלא יהיה לנו שום שייכות עם הציונים ושנתרחק מהם, והוא עושה את זה רק לקרב את הרחוקים, והיו אברכים שהיו להם שאלות איך מוהרא"ש עושה את זה, ואמרתי לחברים שאנחנו צריכים לראות מה אנחנו מרוויחים ממוהרא"ש, היו לי חברים קרובים מאוד, הם ממש היו בוערים לרבינו ולמוהרא"ש, אבל עזבו את הכל, אנשים מסלחה ומשמנה, אני בכיתי כשדיברתי איתם והתחננתי אליהם שלא יסתכלו על זה, ושיסתכלו על מה הם הולכים להפסיד, אבל הם לא עמדו בזה, אני מודה להשי"ת שאני הצלחתי לעבור את הכל ולא להיבהל מזה, ד' יעזור לי הלאה שלא יהיה לי אף פעם חלישות הדעת ובלבולים.

להיזכר איך היינו לפני רבינו

יש מכתב מרבינו, שרבינו כותב, דערמאנט אייך איטליכער ווי איך האב אייך געפונען [תזכרו כל אחד ממכם באיזה מצב מצאתי אתכם], שכל אחד יזכר איך הוא הגיע לרבינו, באיזה מצב נורא הגיע, היום אתה כבר יודע שלא עושים את השטויות האלו, ואתה יודע כבר שחברים זה כלום, ושצריך לכבד את האשה ואת הוריה, אבל איך היית נראה לפני זה, שמעתי מחברינו ר' משה אריה שאמר, שהיה פעם מישוהו שהיו לו כאבים נוראים, אבל מאז שהיה תינוק אמו שלו אמרה לו שאנטיביוטיקה היא סכנה לחיים, ואקמול

אם היום מעונן – מחר יהיה מזג אויר יותר טוב

רק על זה לבד שיש לי רבי שמחזק אותי כל יום על שלום בית, על זה לבד שווה כל ההתקרבות, אחד שיגיד לי כל יום, אל תפגע בה, אל תפגע בה עם הטבע שלה, אל תפגע בה עם הטבע שלה, אל תצעק עליה שהיא מפחדת, מותר לה לפחד, היא לא תינזקת בזה שהיא מפחדת, מותר לה לבכות, אל תצעק עליה, אם היא בוכה תקשיב לה וזהו, מחר יהיה יותר טוב, היום קצת מעונן ומחר יהיה שמש, ואם מחר גם מעונן, אולי שבוע הבא יהיה מזג אויר יפה, חס וחלילה להקשיב לחברים שאומרים לך להתגרש, אני יכול לדבר כל הלילה, אבל צריך להתכונן להדלקת נרות, בערב שבת חנוכה מדליקים קודם את המנורה ואחרי זה נרות שבת, צריך להיזהר לשים את המנורה בשבת במקום שאין סכנה, כי באמצע שבת אי אפשר להזיז את זה, יש מקומות שנוהגים זמירות מיוחדות לשבת חנוכה, גם אצלינו יש זמירות מיוחדות כי בשבת חנוכה מודים להקב"ה ומהללים להקב"ה ומאוד שמחים, ד' יעזור שנכניס את המילים בתוכינו ואז יהיה לנו מאוד טוב.

יכול לגרום אירוע מוחי, והוא תמיד שמע מאמא שלו את השירים האלו שהתרופות הן סכנה גדולה, ב"ה שאמא שלי שרה לי בעריסה כל הזמן ללמוד תורה, היא שרה לי כך: מאחורי העריסה של יואליש יש גדי של זהב, הגדי הלך לסחור, בצימוקים ואגוזים, אבל הסחורה הכי טובה זה שיואליש ילמד תורה, תורה הוא ילמד וספרים הוא יכתוב [אונטער יואלישנס וויגעלע, לגיט א גאלדענע ציגעלע, די ציגעלע איז געפארן האנדלען, מיט ראזשינקעס און מאנדלען, וואס איז די בעסטע סחורה, יואליש זאל לערנען תורה, תורה וועט ער לערנען ספרים וועט ער שרייבן], והיהודי הזה שהיו לו כאבים נוראים התחתן, ואשתו אמרה לו, אל תעשה שטויות, קח אקמול מאוד חזק [קודאין], והוא לקח את זה, ואחרי חצי שעה כבר אין לו יסורים, ואז הוא התחיל לאכול את הלב, הרי כבר אין לי יסורים, למה לקחתי את התרופה, הרי שום דבר לא כואב לי, אותו דבר זה עם חלישות הדעת אחרי ההתקרבות, אחרי שהאברך כבר התקרב וכבר נגאל מכל השטויות שהיו לו, הוא חושב מה אני מחפש כאן, הרי אני יודע את כל הדברים האלו ויודע שהכל שטויות, מה היה רע במקום הקודם שלי.

מלוה מלכה מוצאי שב"ק מקץ – חנוכה תשפ"ה

קרית ברסלב ליבערטי נ.י.

- שבוע טוב וחנוכה שמח, חסדי השם שזכינו להיות כאן ביחד בקיבוץ בשבת חנוכה, זה אחד הזמנים שבאים להתאסף אצל רבינו, ראש השנה היינו יחד אצל רבינו באומאן, ועכשיו זכינו שוב להיות יחד אצל רבינו כאן בקיבוץ, ובעז"ה ביו"ט שבועות הבא עלינו לטובה נהיה שוב ביחד בקיבוץ, רבינו הבטיח שמי שיבוא אליו בג' הזמנים האלו ינצל מהעונש הנורא שנקרא 'עולם התוהו', כבר דיברנו על זה באריכות וסיפרנו את הסיפור שרבינו סיפר על זה, זה עונש נורא לנשמה אחרי הפטירה, ומי שמגיע לרבינו ינצל מהעונש הזה.
- אבל ההצלה מעולם התוהו על ידי שמגיעים לרבינו, זה לא רק אחרי פטירת האדם מן העולם, אלא אף בחיים חיותו, בן אדם חי כאן בעולם ועוברים עליו קשיים נוראים, נסיונות מרים וקשים, הקב"ה מנסה את כל אחד ואחד, והאדם שוכח מזה שהקב"ה עושה הכל, אנשים אומרים שזה כל כך פשוט שיש הקב"ה לא צריך בכלל לדבר מזה, אבל למעשה אנשים לא חיים עם זה, ולא זוכרים שבאמת הקב"ה נמצא תחת כל דבר, וכפי שמסופר על הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע שנסע לרבו הרה"ק ממעזריטש, וחמיו שאל אותו, למה אתה נוסע לרבך, תהיה נורמלי, מה צריך את זה, אמר לו הקדושת לוי זי"ע אני נוסע לרבי, כי הוא מגלה לי שיש הקב"ה בעולם, אמר לו חמיו הרי את זה אפילו השפחה יודעת, קראו לשפחה ושאלו אותה והיא גם אמרה שיש הקב"ה בעולם, אמר הצדיק לחמיו, היא אומרת אבל אני יודע ואני חי עם זה, הרבי שלי מלמד אותי לחיות עם הקב"ה להרגיש את הקב"ה.
- אנחנו זוכים לקבל את זה אצל רבינו, לחיות עם הקב"ה ולא להיות בעולם התוהו, רבינו מלמד אותנו שחנוכה הם ימי הלל והודאה [ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ב'], ר' נתן אומר שיש ג' רגלים שחייבים לעלות לרגל לירושלים, בפסח שבועות וסוכות, ואחרי זה יש את הזמנים שהקב"ה מגיע אלינו הביתה, בימי חנוכה ופורים מגיע המלך לבקר אותנו, היהודי יושב בחנוכה בבית שלו והקב"ה מגיע אליו, והיהודי מודה להקב"ה על החסדים הגדולים שעושה איתו כל השנה.
- מי שאין לו שכל במקום להודות הוא רק מתלונן כל הזמן, כל יום הוא מתאנח על משהו אחר, רבינו סיפר על מלך שהתחפש לאדם פשוט, והסתובב בין הבתים כדי לשמוע מה קורה, ובכל בית ובית שמע איזה אנחה אחרת, כאן בכה הבעל על אשתו, וכאן בכתה האשה על הבעל, וכאן בכו שניהם על הוריהם, בכל דלת שפתח היה מישהו אחר שכעס על מישהו, אחד על הבוס, אחד על הרב, אחד על המוסדות, עד שמצא יהודי אחד שהיה מלא שמחה, והמלך ניסה אותו שוב ושוב עד שראה שהוא באמת בשמחה.
- יש לנו כאן הפתעה מרגשת, ילד שזוכה לסיים את הש"ס, כל יום הוא לקח זמן מזמנו הפנוי כדי לעבור על הש"ס, וכעת זה זמן מתאים לעשות את הסיום, מזל טוב, אתה הולך עוד מעט להיכנס לעול תורה ומצוות, וזכית להניח עליך צלם אלוקים, רבינו אמר שמי שמסיים את הש"ס זוכה להמשיך על עצמו צלם אלוקים, ד' יעזור שלא תעזוב את הש"ס, ותוכל לעבור על הש"ס שוב ושוב בתמימות

ופשיטות.

- רבותי התאספנו בקיבוץ הקדוש של רבינו לשבת חנוכה, אנחנו צריכים ללמוד מהילד הצעיר שיש לו שכל ולוקח גמרא וגורס את הש"ס, אני לא ידעתי מזה כשהייתי ילד, גם לא כשהייתי בחור, רק כמה שנים אחרי החתונה הגעתי למוהרא"ש, ורק אז התחלתי לעבור על הש"ס ולסיים, אבל כל אחד יכול עכשיו להתקרב, שבת חנוכה תשפ"ה, גם מי שלא ממש התקרב עכשיו, ואין לו את ההתחדשות של מקורב חדש ששותה בשקיקה כל שיחה וכל דיבור וכל שיעור, אבל כולנו יכולים להתחדש בלימוד התורה, בדרך הלימוד של רבינו.

זה אחר זה, ואתם נשארים בלי כלום, מה יש לכם מההנאות שהיו לכם לפני כמה שבועות, אולי מה שהיה לך בשבוע שעבר אתה עוד זוכר, אבל אין לך בכלל מושג איך היה בסאונה לפני שלשה שבועות, ומי מדבר על מה שהיה לפני שנה ולפני שנתיים כשאכלת באיזה מסעדה איזה בשר מיוחד, אתה לא זוכר מזה כלום ואין לך מזה כלום, אבל אם היית לומד באותו יום דף גמרא, נשאר לך אותו יום לנצח נצחים, רק הגמרא נשארת, והתפילה שהתפלל באותו יום, והצדקה שנתן באותו יום, והשמחה של מצוה שהיה לו באותו יום, והדיבורים שהוציא מהפה להקב"ה באותו יום.

בן אדם יכול להסתובב עלי אדמות, ולהיות בעולם התווה, ולהיות בעסקנות מופלגת, הם בטוחים שהעולם עומד עליהם, אם הם לא לומדים תורה הם נמצאים בעולם התווה, כבר דיברנו מזה בשבת שמוהרא"ש סיפר מהרה"ק רק שלמה מזוויל זי"ע, שהיה אומר לגבאי שלו, שמי שעוד לא למד גמרא בבוקר עדיין נראה כמו כלב, ולכן אנחנו נתחזק ללמוד גמרא ומשניות.

אנחנו לא צריכים להישבר מזה שאחרים מסיימים כל כך הרבה, פלוני סיים חמש מאות פעמים משניות, ואלמוני סיים מאתיים פעמים, אני הולך לסיים פעם ראשונה, אמרתי בסעודה שלישית שחייבים לפתוח כל יום את המשניות, יש אנשים שאם קובעים לעצמם ח"י פרקים ביום בסוף לא אומרים כלום, העיקר שיתחילו ויגרסו פרק ועוד פרק, בסוף כבר יהיה ח"י פרקים.

יש אברכים שנכנסים ללחץ ורואים שיש עליה גדולה בבניית מקלטים [בונקער"ס] ברחבי ארה"ב, אנשים חושבים שיהיה מלחמה כבידה בין המדינות, ומחפשים הגנה, מה המקלט יכול להגן על האדם, מה זה יעזור לו, מוהרא"ש סיפר על משהו שהיה מליונר גדול והתגאה בזה שיש לו כל כך הרבה כסף, שהוא ויוצאי חלציו אף פעם לא יוכלו למות

- כעת זה הזמן של התגלות אור הגנוז, מה זה אור הגנוז, התורה הגנוזה, יש אנשים שחושבים שהתורה גנוזה מהם, והם לא יכולים ללמוד, בתלמוד תורה ובישיבה כבר אמרו להם שבין כה לא יגדלו תלמידי חכמים כי לא מבינים כלום, המלמד אמר לו, אתה תשב במשרד הדואר עם הלשון בחוץ, ואתה תדביק את הבולים והמעטפות, ויותר מזה לא תוכל לעשות כלום, אבל כאן מגיע רבינו ומגלה לך את אור הגנוז, כל אחד יכול ללמוד גמרא ומשניות גם אם הוא לא מבין, אפשר לגרוס את המילים.

- מוהרא"ש כותב שמי שמרגיל את עצמו לגרוס משניות, זוכה לקבל כזו השתוקקות ללמוד את כל התורה כולה, זה מביא לאדם חשק ואהבת התורה. זכינו שרבינו הביא לנו דרך ללימוד התורה גם אנחנו שוכחים ולא מבינים, כפי מה שרבינו אומר בשיחה כ"ו, כי עיקר התורה היא להנשמות, שבעולם הבא יהיו הנשמות בקיאין ומשיגין היטיב התורה שלמד, ויהיו מזכירין לאדם את כל מה שלמד אף אם שכח, גם בני אדם שאינן מבינים מה שלומדים, בעולם הבא יבינו.

- אני רוצה לעשות שוב קמפיין, תצטרפו ללימוד הדף גמרא בכל יום, ממש חבל מי שלא עושה, הימים עוברים, השבועות עוברים

וזה לא רק בתור ילד ובחור, אלא חבל על הזמן של כל אחד מאיתנו שלא עושה את זה עכשיו, גם אברך וגם מי שמחתן את הילדים יש להם המון זמן פנוי, תקחו גמרא ותגרסו, תחזיקו גמרא על השולחן, יש לכם עוד כמה דקות פנויות, תגרסו, אומרים לך שעוד רבע שעה יוצאים למסיבת חנוכה אצל סבא, הרי אי אפשר לישון רק רבע שעה, וכי ילכו לשמוע חדשות רבע שעה, הרי אפשר לתפוס כמה דפים ברבע שעה, ידוע שאצל ר' נתן היה תמיד על השולחן שולחן ערוך שהיה מיוחד לאותן דקות בודדות שהתפנו בין משהו למשהו.

עוד משהו חשוב שאני רוצה לדבר, כשמגיעים לרבינו והוא מוציא אותנו מעולם התורה, רבינו מלמד אותנו שאנחנו אף פעם לא לבד, גם אם מגיע רגע שאנחנו מרגישים ממש בודדים, אין לנו אף אחד, צריך לדעת שאנחנו לא לבד, אולי בחור צעיר לא מרגיש את זה, אבל לפעמים אברך מתבגר יכול להרגיש פתאום אני לגמרי לבד, אין לי למי להתקשר אין לי למי לספר וממי לבקש עזרה, אבל צריך לדעת שרבינו מלמד אותנו שאנחנו אף פעם לא לבד.

תמיד הקב"ה איתנו, ואפשר לפנות אליו, ונגיד לו, תודה לך על החיים שלי, רבש"ע תמחל לי על מה שעשיתי, רבש"ע תעזור לי, נבקש ממנו על כל מה שחסר לנו. יש אנשים שהם תמיד בכעס, כועסים על פלוני ועל אלמוני, ממש חבל לכעוס, אתה יכול לבקש את זה מהקב"ה, אתה מחכה לרכב שלא מגיע, תבקש מהקב"ה ותגיד לו שאתה מחכה לרכב ואתה רוצה שזה יגיע, אנשים מחכים למשהו ומתעצבנים ומתקשרים לפלוני ולאלמוני, הרי אתה יכול לפנות אל הקב"ה.

ר' נתן שאל פעם את אחד התלמידים ממה הוא מתפרנס, וענה שהוא עובד בחברא קדישא, אמר לו ר' נתן שלא כדאי לעבוד בזה, כי אם לא יהיה לך להוצאות השבת, ולא תוכל לקנות יין לקידוש או חלה לסעודה,

מרעב, כי הוא שם בצד כסף למאות שנים קדימה, אבל בסוף הוא נתקע בתוך הבונקר שלו, ושם הוא מת, מה מקלט יכול לעזור לבן אדם, המקום היחיד שאדם יכול למצוא הגנה, זה רק בתוך התורה הקדושה.

אני מקנא בילד שסיים את הש"ס, הייתי בחור צעיר וכל כך רציתי ללמוד, אני זוכר שאחרי הבר מצוה שלי התחלתי ללמוד ש"ס, ובאותה תקופה היה גמ"ח של קלטות של שיעורים על כל הש"ס, נתתי דולר אחד וקיבלתי קלטת על מסכת ברכות, וסיימתי את ברכות, ואחרי זה החזרתי את הקלטת, וקיבלתי על מסכת שבת, אם היו רוצים גם מחזיק לקלטת היו צריכים להוסיף עשר סנט, וקניתי לעצמי ווקמן קטן [Walkman], ורשמתי לעצמי הערות על דברים ששמעתי שם בשיעורים, והייתי כל כך נרגש שאני הולך לסיים את הש"ס, אבל כשהגעתי לשבת דף י' פגשתי יהודי ושאל אותי, אם אני יכול לבחון אותך עד כאן, ולא ידעתי, והוא אמר לי שזה לא נחשב, כל הלומד ואינו חוזר כזורע ואינו קוצר, ועזבתי את זה, וידעתי שאני לא אצליח לעולם ללמוד תורה, לא ידעתי שהכוונה היא לסיים את הש"ס ולחזור את הש"ס שוב ושוב, אני חשבתי שצריך לחזור על כל דבר, ולא ידעתי מדברי רבינו שהמשנה האומרת הלומד ואינו חוזר מתחייב בנפשו הכוונה שצריך לחזור על הש"ס שוב ושוב.

כשראיתי בתור בחור צעיר שאני לא מצליח בש"ס, החלטתי ללמוד מסכת מגילה, כי זו מסכתא קלה, וקניתי ספר 'שפתי חכמים', פירוש על המסכתא, ורציתי כל כך לזכור ולדעת הכל, ולא הבנתי איך אבא שלי וסבא שלי יודעים כל כך הרבה, ואני לא מצליח לדעת את הש"ס, איך הם מדברים ככה בלימוד ומזכירים בעל פה מימרות רבות בש"ס, מתי אני אהיה כך, ולא ידעתי שאם אגרוס ואסיים ואחזור שוב ושוב בסוף גם אני אדע, וכך קפצתי ממסכת למסכת, וחבל שלא אז היה מי שיגיד לי, קח גמרא ותגרסו.

פונים לפלוני ואלמוני ולא מדברים עם ד', רבינו אומר [ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס'] שהסיבה שיהודי לא מדבר עם ד', כי חז"ל אומרים 'סתם חרש אינו שומע ואינו מדבר', ומסביר רבינו שבגלל שהוא 'אינו שומע', הוא לא מקשיב לדברי הצדיק, לכן הוא 'אינו מדבר', הוא לא מדבר עם ד', כשמתקרבים לצדיק מקבלים מהצדיק את הדיבורים.

בשבת כולנו קיבלנו החלטה שהולכים ללמוד שיעורים כסדרן ספרי רבינו, כל יום לפתוח אחד מספרי רבינו וללמוד, ומי שרואה שהוא לא מצליח לפתוח את ספרי רבינו, שלכל הפחות יפתח את הספר 'אשר בנחל' ששם מזוקקים דברי רבינו, בשני מכתבים של מוהרא"ש כבר מוצאים משהו מליקוטי מוהר"ן וליקוטי הלכות ושאר ספרי רבינו, כתוב שם שצריך ללכת לבית מדרש להתפלל ולהניח תפילין, ולהיות שמח במצוות, ולרקוד ולהיות מאושר, מוהרא"ש כותב במכתבים שכל הבעיות מגיעות מזה שהאדם לא בשמחה, בשו"ת ברסלב עונה מוהרא"ש כמעט על כל השאלות של שלום בית, שהבעיה היא חוסר השמחה, הבעל מתלונן על אשתו והאשה מתלוננת על הבעל, והכל מגיע מחוסר שמחה, כשקוראים את המכתב, חושבים שאיזה יהודי מאפיקים או מעפולה שאל את השאלה, ולא קולטים שגם לנו יש את אותה שאלה, וגם אנחנו צריכים את התשובה הזאת, שאם נהיה בשמחה נראה את הטוב אצל השני ונפסיק להתלונן אחד על השני.

יש אנשים שהם מאוד מתבלבלים, כי מצד אחד אומרים להם להיות בשמחה כל הזמן ולחפש נקודות טובות ולהיות שמח בכל נקודה טובה, ומצד שני אומרים כל הזמן להיות בשפלות, ולהתוודות ולבכות ולחשוב על התכלית, אבל רבינו עונה לנו על זה תשובה מאוד ברורה, רבינו אומר [בליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד] ששעה אחת ביום יש להיות עם לב נשבר ולהתוודות ולבכות, אבל שאר כל היום צריכים להיות בשמחה.

תבקש מהקב"ה שישלח לך פרנסה רח"ל, לכן עדיף שיהיה לך פרנסה משמחות של יהודים, תמכור שעונים, ואם לא יהיה לך פרנסה תבכה להקב"ה, ואז יחשוב אחד האנשים שאולי הגיע הזמן לעשות שלום בית ויקנה שעון מתנה לאשתו, ולחברא קדישא יעבוד מישהו שלא יודע מהסוד של תפילה, ולא יתפלל שמישהו ימות, כאן בעיר גם מתכוננים כמה חברים להיות בחברא קדישא, אבל כאן זה לא יהיה פרנסה, זה יהיה בהתנדבות, ב"ה שעוד מעט נוכל לדבר על ה'בית החיים' שהולכים להקים כאן, צריך לדבר מזה כי זה חלק מהחיים שלנו.

אנחנו הגענו לרבינו לשבת חנוכה, ורבינו מוציא אותנו מעולם התוהו, שלא נהיה כמו פליטע"ס, רבינו אמר שאי אפשר להיות ירא שמים רק אם מתבודדים, ושאלו את רבינו הרי פלוני ופלוני יראי השם, אמר להם רבינו גם הם מדברים אל השי"ת, עד שהביאו מישהו שלא מדברים עם השי"ת, אמר רבינו אני חוזר בי אפשר להיות איש כשר גם אם לא מדברים עם ד', אבל הם מבוהלים ומבולבלים שנקראין פליטע"ס [שיחות הר"ן סימן רכ"ח], אנשים בלי ישוב הדעת, חסידי ברסלב שמדברים עם ד' הם תמיד בישוב הדעת, הם אף פעם לא מבולבלים, הם תמיד פונים אל השי"ת, ויודעים שהכל לטובה, וממשיכים לבקש, ושוב יודעים שהכל זה הקב"ה.

אנשים שואלים וכי זה המצאה של חסידות ברסלב לדבר עם ד', הרי כולם מדברים עם ד', והאמת היא שמי שלא אצל הצדיק נמצא בעולם התוהו, באמת חושב שכולם מדברים עם ד', וכולם לומדים ומתפללים, והכל טוב, וכשהיהודי מתקרב אל הצדיק, קודם כל נופל עליו שפלות, ומתחיל לחשוב מה יהיה איתי, הרי אני לא לומד ולא מתפלל, מוהרא"ש כותב בצוואה, שסימן להתקרבות לצדיק אמת, זה שנופל על האדם שפלות, ומי שמתקרב למנהיג שקר מתחיל להתגאות.

הרי כולם רוצים לדבר עם ד', וברגע האמת

אם נכנס לנו משהו בגרון, עצם או משהו אחר, או שנכנס דיבוק במוח, והכל סתום, אין לנו אפשרות לדבר עם ד', אנחנו לכל הפחות יכולים להסתכל כלפי מעלה, ואת זה עושים בהדלקת נרות בחלון, מסתכלים לשמים.

אנחנו הגענו לרבינו לשבת חנוכה, וכעת הזמן להתחדש, מה שהיה היה, לא איכפת לנו מה היה עד עכשיו, מתחילים עכשיו מחדש, כתוב על משיח 'בני אתה אני היום ילידתך', זה הסוד של משיח, אני היום ילידתך, ברגע זה נולדת מחדש, לא מעניין אותי מה היה איתי לפני זה, עכשיו אני הולך להיות ירא שמים, רבינו תמיד התחדש כל הזמן, לא הסתכל אף פעם על מה שהיה, גם על דברים טובים, כל הזמן רבינו רק רצה להתחדש יותר ויותר, ולכן רבינו אמר 'חידוש כמוני לא היה בעולם', כי ההתחדשות היה עניינו של רבינו, רבינו לא הביט על מה שהיה, והתחיל הכל מחדש בכל רגע.

עוד משהו חשוב שצריך לזכור שאת זה מקבלים כאן אצל רבינו, המצוה של נר חנוכה, 'נר איש וביתו', כשמגיעים לרבינו חייבים לחיות עם שלום בית, זה חובה אצל רבינו, ואז האברך אומר, נו אדרבה תדברו איתה, והיא אומרת אדרבה תדברו איתו, אז כל אחד צריך להכניס לראש 'אני מצידי לא צריך כלום', אני התחתנתי כי כך הוא רצון השם, ואני מצידי אחיה בשלום, ומה שהיא עושה זה טוב, ואם היא אמרה איזה מילה, אני לא אעשה מזה עסק, ואחפש בה נקודות טובות.

בימים אלו היארצייט של הרה"ק ר' אברהם ב"ר נחמן, בנר החמישי של חנוכה, ידוע שמוהרא"ש היה כותב לאברכים ביבנאל, שיעשו סעודת הודאה בנר חמישי של חנוכה, על זה שלא חולקים עליו, כאן באמריקה הוא לא אמר את זה, אבל יש את זה במכתבים שכתב ליבנאל, והרה"ק ר' אברהם ב"ר נחמן היה צדיק גדול, ובכל מוצאי שבת יצא מביתו ליער לעבודת השם, וחזר בערב שבת, והיא

להיות בשמחה שאנחנו יהודים, שאנחנו לא גויים, שיש לנו ציצית, אשרינו שיש לנו פיאות, עם הפיאות ניצל משאול תחתית, יש לנו מזוזה על הפתח, זכינו והדלקנו נרות חנוכה.

- נרות החנוכה מאירים בכל העולמות, בחור אחד אמר לי שהוא הדליק נרות חנוכה והוא לא רואה שהוא האיר משהו, הוא נמצא בתוך החושך, אמרתי לו תתאר לעצמך שאתה מנהל של בנין עסקים גדול, והחשמל נפל, ואתה יורד למטה למקלט עם פנס ושם אתה מרים את הכפתורים שנפלו, הבנין מיד מתחיל להאיר עד למעלה, על אף שלמטה במקלט שאתה נמצא שם חשוך ומריח ריח רע, ויש שם עכברים, אותו דבר זה בהדלקת הנרות שלך, אולי אתה לא רואה שיש אור גדול בשמים, ואתה מרגיש בחושך, אבל הדלקת אור גדול מאוד בזה.

- אנחנו מדליקים את נרות החנוכה בפתח, דיברנו על זה כבר בליל שישי, למה מדליקים ליד הדלת, כי זה בא לרמז על המצב שלנו, אני רוצה להיות טוב, אבל סגרו לי את הדלת, אני מגיע ונעמד ליד הדלת, לא מכניסים אותי לקדושה, אני אשאר לעמוד ליד הדלת ואדליק שם את המנורה, בן אדם מרגיש שלא עונים לו ולא פותחים לו את הדלת, כבר ימים ושנים שרוצה להיות ירא שמים וזה לא מצליח לו, בכל זאת אין להתייאש, נשאר לעמוד ליד הדלת.

- ואם לא נותנים לי לעמוד ליד הדלת, לכל הפחות אעמוד ליד החלון, אסתכל למעלה, ואבקש מהקב"ה עם העיניים שאני רוצה להיות טוב, פעם אחת נתקע עצם לר' נתן בגרונו, וכשיש צרה לחסיד ברסלב, הוא יודע שצריך לדבר עם ד' ולבקש על זה, אבל כשיש עצם בגרון אי אפשר לדבר, לכן מיד נעמד ר' נתן ורץ לחלון והסתכל כלפי מעלה והעצם יצא, ואחרי זה הוא אמר, שכשהוא ראה שהוא לא יכול לדבר, לכל הפחות הוא יכול להסתכל לשמים, וזה לימוד עצום לכולנו,

רק תדעו שגם למעלה מצלמים כל הזמן תמונות, אבל למעלה עושים תמונות דווקא על הדברים שאתה לא רוצה שיצלמו אותך, וקיבלתי צמרמורת כששמעתי את זה, הרי זה אמת לאמיתה, כשנעלה למעלה, נראה את כל התיקיות של התמונות, ואז יראו שביום ראשון חיי שרה תשס"ה היה כך וכך ויש על זה תמונה ברורה, כמו שיש אצל הרופאים קלסרים על כל תיק ותיק, רבש"ע איך אני יכול להעיר אחרים ולראות בהם רע, אם אני עוד לא תיקנתי את עצמי.

אנחנו צריכים לקבל חיזוק מהילד שסיים את הש"ס, אשרי אביו שחיזק אותו, והמלמדים שחיזקו אותו, אני מקבל מכתבים מילדים בתלמודי תורה אחרים שרוצים ללמוד ש"ס אבל המלמדים צוחקים עליהם ואומרים שזה לא נחשב ללימוד, ב"ה שכאן בתלמוד תורה המלמד מעודד אותו, אם יספר למלמד שסיים מסכתא, הוא יקבל ממנו עידוד, אני הרבה פעמים אומר לבחור שסיים את הש"ס שיקרא לאבא שלו לסיום, ואומרים לי שהם לא יכולים כי האבא כל הזמן מדבר רק נגד דרך הלימוד ואומר שזה לא נחשב ללימוד, זה מאוד קשה, זה כמו שמישהו קיבל מתנה יקרה ומחכה שמישהו יסתכל על זה, ויגיד לו 'וואו', יש חתנים שקיבלו מתנה ומגיעים אלי להראות לי, שמישהו יגיד להם 'וואו', הבן אדם שעלה לירח לראשונה לא היה לו מזה שום הנאה, כל ההנאה שהיה לו זה שכשירד אמרו לו 'וואו', כל כך קשה לבחור שמסיים מסכתות שלא אומרים לו כלום, ב"ה שהמלמדים כאן מחזקים את הילדים, אני כן אומר לבחורים שכן יביאו את ההורים, ובדרך כלל הם אומרים לבחור, עכשיו שסיימת לגרוס, כבר תוכל ללמוד נורמלי בעיון... יש לנו נס שכאן מעודדים את מי שסיים את הש"ס ואומרים לו שעכשיו יתחיל שוב לגרוס ולסיים ושוב לגרוס ולסיים.

אברך שאל אותי בליל שישי מה לעשות שעכשיו בימי החנוכה כשהולך למסיבות אצל ההורים, יש בני דודים שפוגעים בילדים

היתה מלאה בטענות על זה שעזב אותה, אבל היו לו את הלימודים של רבינו, וידע לדבר יפה ולפייס אותה, ובכל ערב שבת הוא פייס אותה, ובכל שבוע היא הסכימה שוב שיצא במוצאי שבת ליער, במשך השבוע השכנות הסיתו אותה שבעלה עזב אותה, ורק בעליהן מכבדים אותן, וכשהוא חזר היא היתה מאוד בכעס ולא רצתה לדבר איתו, ואז הוא היה מדבר אליה כל כך יפה, ואמר לה, אין לי שום דבר בעולם חוץ ממך, בואי נדבר יחד, אני בחיים לא אעזוב אותך, אני לא יצא יותר מהבית, אהיה רק איתך כל הזמן, ובמוצאי שבת הוא שוב דיבר יפה וביקש רשות לצאת. מוהרא"ש כותב עליו 'איש אלוקים', זה תוארים שמוהרא"ש לא כותב על אנשים, הצדיק הקדוש הזה ידע איך לדבר בבית.

מוהרא"ש סיפר שהרה"ק ר' אברהם ב"ר נחמן התאכסן אצל אחד מחסידי ברסלב, ושמע את הבעל צועק על האשה, ולקח אותו הצידה וגער בו, ואמר לו, וכי על אשה צועקים, האם אתה לא מתבייש, וזה אמר הצדיק ר' אברהם ב"ר נחמן שהיה פרוש כל השבוע, אבל הוא ידע איך לכבד בבית.

בשבוע הבא היארציט של הרה"ק ר' נתן, בעשרה בטבת, וידוע שאמר ר' נתן לתלמידו ר' נחמן מטולטשין, אם אני רואה משהו רע על בן אדם, הרי זה סימן שלא עשיתי התבודדות, ואם עשיתי התבודדות, זה סימן שלא עשיתי מספיק התבודדות, אותו דבר זה בבית, אם אתה רואה שמישהו בבית לא מוצא חן בעיניך, תדע שלא עשית עדיין התבודדות, תצא החוצה ותגיד, רבש"ע תרחם עלי, למה אני מסתכל בעין רעה על אשתי וילדיי, רבש"ע הרי אני בעצמי רע ולא מתקן למה אני רק רואה רע אצל אחרים, הרי עוד מעט אני יעלה לבין דין של מעלה ואתבייש מאוד.

כשהייתי במירון, והגיעו אלי אברכים לעשות תגלחת בניהם, ולידי היה הגה"צ ר' גמליאל רבינוביץ, וראה שאנשים מצלמים ועושים תמונות בתגלחת, וענה ואמר, תעשו תמונות,

- שהם חסידי ברסלב, אמרתי לו אתה לא שם לב בכלל כמה אתה צריך להודות לד', זה אומר שעד חנוכה הילדים שלך ב"ה מסודרים ואף אחד לא פוגע בהם, זה גם נס גדול, הרי לפני כמה שנים לא היו כאן מוסדות, והילדים למדו במקומות אחרים ופגעו בהם בכל יום, לא רק במסיבות של חנוכה, בכל יום ויום פגעו בהם, יש עד היום משפחות שלא יכולות עדיין לשלוח את הילדים כאן למוסדות, והילדים שם עוברים צרות יגון ואנחה, לפעמים מחברים ולפעמים מהמלמדים החכמים שיודעים שזה לא טוב לנסוע לאומאן ויודעים שדרך הלימוד זה לא נחשב ללימוד, רחמנא ליצלן, נס גדול עשה לי השי"ת שזרקו את הילדים שלי מהמוסדות הקודמים, והייתי חייב לפתוח את התלמוד תורה, הרי לפני זה הייתי כל יום בלחץ מי יודע מה פוגעים בהם כעת בתלמוד תורה.
- ב"ה היום לא צריך לפחד כלום, הילדים שלנו לא מתביישים ברכינו, והולכים להפצה בגאווה, אני זוכר לפני זה שהילדים שלי סיפרו לי שהלכו הפצה אצל חמי, אני לא ידעתי מה להגיד להם... ב"ה שהיום יכולים לעודד אותם ללכת לכל מקום. זה מצויין לשלוח את הילדים להפצה, אף אחד לא מגרש אותם, כשאנחנו נבוא עם גליונות יגידו לנו שלא אחזו מזה, אבל ילד הוא ילד, תשלחו את הילדים לכל המקומות שיפיצו שם.
- ד' יעזור שנתחיל לחיות במציאות, ולא נחיה בעולם התווה, שהמוח שלנו יזכור כל הזמן מהקב"ה, ד' יעזור שנתחדש בלימוד התורה, ונתחדש בלימוד ספרי רבינו, ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך.
